

Slova pro první list

Poznávej č lověka
podle duše,
ne podle toho jak vypadá.
Jako poznáváš obecné stromy
podle chuti plodu
a ne podle tvaru koruny,
hrubosti kůry,
či barvy listu.

Mistr Jan Hus

Byl vonný lesní večer.
Byl tak průzračný, že bylo vidět na jezero,
na které se skláněl večerní úsvit,
při kterém se obláčky mění v červené.

Hned poté, co červánky přikryly mraky pod svůj plášť,
tam na paloučku u lesa, mezi smrky, borovicemi
a jemnou travou, začaly rusalky tančit na kapkách
večerní rosy a nadnášela je nádherná hudba.

Les voněl čistou vůní, ptáčkům se usínalo
jako kdyby byli v peřinkách z té nejjemnější trávy.
Les byl tichý, ničím nerušen.
Vše bylo tak tiché, jako v ráji.

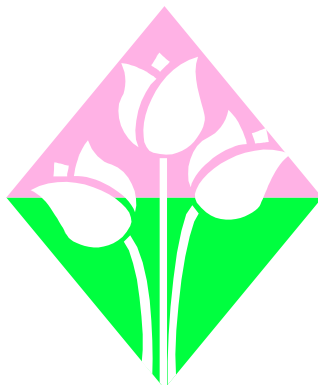

Rusalky tančily unášeny hudbou,
byly tak průsvitné jako hedvábná motýlí křídla.
Zlaté hvězdičky se na ně snášely
a rozprašovaly se do jemných třpytivých kousků.

Rusalkám, ptáčkům, laňkám, jelenům, zajíčkům
a všem bylo tak krásně.
Když to oni dokázali,
proč bychom to nedokázali i my?

Znáte něco krásnějšího, než rozkvétající louky,
kde běhají veselé srnky?
Znáte něco krásnějšího,
než les plný zpěvu,
kde se dá daněk do běhu... ?

Pro toto okénko jsem pohlédl dva roky zpět do minulosti. Červen to už má "za pár" a blíží se opět sedmý měsíc v roce a s ním i...

Stejně jako v minulých letech i letos jsme zamířili do Husince. Toto je také naše tradiční cesta. Pan Oulický, který v tak říct) kamarád. Vlastní řeky jsme stejně jako v minulých

O prázdninách se prázdniny mimo Prahu, což jim zůstane v zaprášeném a rok nabídka prožít alespoň několik dnů někde jinde.

Husinci chová koně, je náš (můžeme-li to rozsáhlé pozemky a na jednom místě u letích postavili několik stanů.

většinou oddíl rozprchne, děti odjedou na přejí, ale někdo přece jen i v červenci smogovém městě. A pro toho tu je každý

Vyjelo nás málo, jen Wendy, Paleček, Kamila, Veverka, Konopík, Myšák, Jíťa a já (Michal). Tehdy si s sebou Konopík vzal čerstvě za celoroční práci v oddíle získanou knihu Přítel lesa a shlédli se spolu s ostatními v přístřeší zbudovaném z toho, co příroda dá. Ačkoliv se měli věnovat docela jiné činnosti v době, kdy jsem odešel za panem Oulickým oznámit mu, že jsme dorazili a domluvit se na dalším, věnovali se nakonec nevypadala chvíle, než zafoukal pršet. Tehdy, což bylo museli vzít zavděk stany. Nenechali si chuť udělat to sami a rádcovské ruce i hlavy je potřeba užívat vždy v pravý čas!

stavbě, která špatně, jen ale do té pořádný vítr a začalo hned druhou noc, našimi plátěnými holky poradit, měli brzy se ukázalo, že

Pan Oulický si od minula pořídil psa. Byl to opravdu PES, velký černý hladkosrstý briard a jmenoval se Brit. Měl rád děti a byl přímo neodehnatelný. Držel se nás, kudy jsme chodili, ať v samotném Husinci (což jsem měl strach, protože kolem jezdila auta) i na lukách a dokonce i cestou na zříceninu hradu Osule, z níž jsme se museli předčasně vrátit kvůli pořádnému lijáku.

Nepočítám čas, který jsme strávili u vody, ať u samotné říčky, kde jsme měli stany a kde bylo vody nejvíce snad do pasu, nebo na koupališti, kde Konopík získal čestný titul královna Glogla I.

Není výpravy do Husince, kdy bychom panu Oulickému s něčím nepomohli. A tak i letos jsme se já s Jíťou vypravili skládat seno, zatímco byl Myšák s dětmi. Po práci nám lezly trávy snad odevšad, byli jsme unavení, ale udělali jsme radost panu Oulickému i sobě.

Letos se v Husinci konaly oslavy M.J.Husa již v předvečer výročí upálení. A tak jsme s dětmi, které měly zájem, vyrazili navečer do Husince, který se proměnil spíš v nějaký jarmark. Ale byli jsme trochu zklamaní, ze stánků na nás zíraly stejné ptákovinky jako z kteréhokoliv plátěného přístřešku v Praze. Škoda. Zvláštní atmosféru však navodil rozhlas, který místo ohraných dechovek pustil nad střechy husineckých chalup Smetanovu Mou vlast. Znělo to nečekaně moudře a po kýči bylo veta.

Již za tmy byla nad Husincem zapálena hranice. Šli jsme se na ni podívat, ale spatřili jsme již jen velkou hromadu žhavých uhlíků hlídanou motorizovanou požární jednotkou...

V Husinci bylo dobře. A to tak, že děti rády vzpomínaly na to, jak nám minule nejel vlak a my volali rodičům do Prahy a zůstali potom ještě jednu noc a vraceli se až o den později. Tentokrát nám však vlak jel tak, jak bylo třeba. Opustili jsme krajinu, kde zůstaly naše stopy a v našich vzpomínkách i ona zůstane zapsaná (i s panem Oulickým a jeho koníčky, na nichž jsme se i letos svezli) a vydali jsme se domů.

Světlo Vaším Krokům, Michal

Folkový kvítek

Kapara - to slovo si dnes mezi Tuláky málokdo představí jinak, než v souvislosti se Zbyňkem Lálou, Zdeňkem Mňukem a Ondrou Šaffkem - Banánem. Všichni tři patří k Tulákům z Karlína a v dubnu tohoto roku si na regionálním kole Folkového kvítku vyzpívali účast na kole celostátním na Konopišti.

I když se v podhradí tohoto středověkého sídla neumístili na třech prvních stupních, je jejich přítomnost na stejných prknech, kde se střídají sólisti i skupiny zvukných jmen, velkým úspěchem. Ne všechno se vždy zdaří, jak by si člověk přál. Doufám, že se nedají odradit tím, že na konopištských stupních vítězů nestáli zrovna oni. Bylo by škoda přijít o takové písni, jako je třeba ta, kterou se dnes Kapara prezentuje v tomto Semtamníku.

Písnička se jmenuje Národ koní a autorem textu i hudby je Zbyněk Lála.

Národ koní

Kapara

(použity indiánské fragmenty)

G CAPO II

A (G)

Hled' jak se vzpínají, přicházejí tmou

C[#] mi (Emi)

hřívy letí oblohou prérií pastvinou

D (C)

Národ koní běží, ať je slunce či sněží

E (D)

stezkou trávou zdupanou oči jim krásně temně
planou

Jdou cestou známou k brodu řeky pít
hříbě se svou mámou lehnou si budou snít
o loukách horách pláních a brzkých jarních tání
když ledy řekou plují a první paprsky slunce
hřejí

Hled' jak se vzpínají...

V dálce kopyt hřmění já nemůžu už spát
po stezkách divejch koní musím se zase hnát
cítit jejich volnost jejich nátur nepovolnost
a slyšet hřebců ržání já nemám doma stání

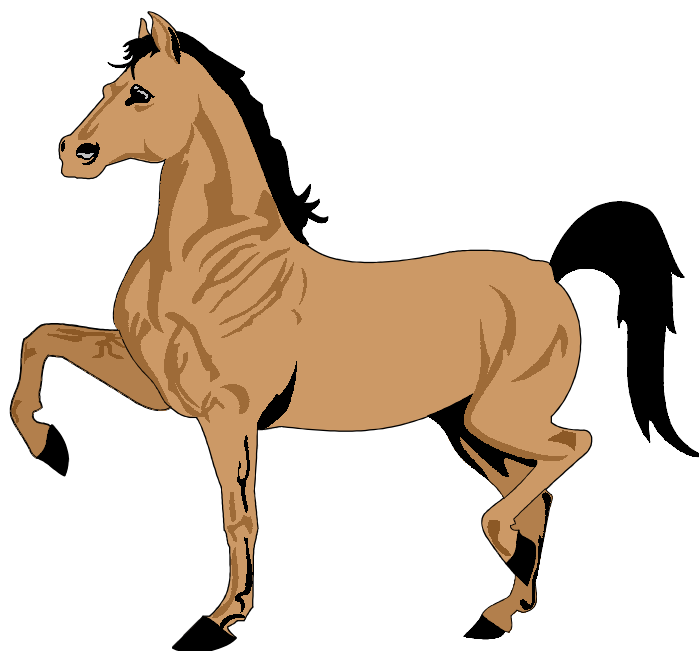
Už hledím jak se vzpínají přicházejí tmou
hřívy letí oblohou prérií pastvinou
proč lidi Zemi ničí všechno kolem strachem křičí
tak vzpamatuj se blázne než bude na vše pozdě

Pohlédni jak se vzpínají...

Orig. A dur

1. a 6. sloka rubato

mezi 1. a 2. slokou mezihra a sólo na nápěv sloky s melodií sloky

Čtyři skupinky sami sobě zadaly slova. Každá jedno, některé se přímo předháněly ve vymýšlení slov skutečně "vhodných". Nakonec zvolená slova zněla: JAHODA, ZADEK, VZDUCH, POPELÁŘ.

Také básně, které vznikly z těchto slov byly čtyři. Ale pouze jedinou jsem tentokrát uznal jako publikovatelnou. Její autoři byli oceněni body do celoročního bodování.

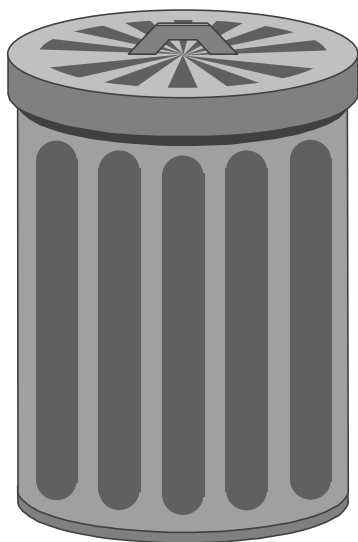
Balada o jahodové víle

(Rákosníček, Monty Jack, Konoptk, Veverka, Dáda)

Jahoda roste si
vesele v lese,
popelář vzduchem
lehce se nese.

Zavoní jahůdka,
zjeví se víla,
zlehouchka zakucká,
je celá bílá.

Oči se klíží
a zadek tíží,
jen těžko odolá
té zemské tíži.

Popeláři, popeláři,
po milé teskníš
a zatím jahodu
zadkem svým tížíš.

Když došel na palouk
na zadek sedl,
maličkou červenou jahodu
div zadkem nerozsedl.

A navíc z palouku
vzduch luční dýšeš,
při tom všem ve snu
své milé píšeš.

Dýchá vzduch lesní,
po milé teskní.
Řekni mi, jahůdko,
kde milá teď spí?

Čeká tě za rohem
v popelnici.
Steskem se mění
v polednici...

"Večerní rosa"

...na níž tančí víly vám přináší další básně od Wendy. Tyto jsou zatím poslední, které jsem dostal k otištění (mimo jediné, tu si nechávám pro příště). Jen věřím, že nejsou poslední, kterým kdy Wendina fantazie dala spatřit světlo světa. Byla by to škoda!

PODZIM

Wendy

Mužik v barevném sametu
sedl si, vytáhl paletu.

Vytáhl plátno a na něj
maluje, všechno kolem se
proměňuje.

Štětec se po plátně rychle
mihá, barevná mlha se nad
lesem zdvíhá.

Stromům listy, klukům draky
namalovat musí taky.

Vodníkovi v rybníce
stěny vodní světnice,

tetě sově staré peří,
poděděné po neteři.

Práce tu má dost a dost,
dává barvy pro radost.

ZIMA

Wendy

Zima je uměnímilovný skřítek,
okna jsou plná ledových
kytek.

Dlouhé vousy, šaty bílé,
velké modré oči milé.

Maluje květy půvabné,
žádný nikdy nezvadne.

Když roztrhne peřiny,
sype se sníh hodiny.

Horám plete bílé čapky,
stromům skryje holé tlapky.

Vyřezává dětem sáně,
aby mohly kořit stráně.

To to sviští, to to drčí,
vítr hučí kolem uší.

Nejezděte často tam,
kde je příliš prudká stráně.
To vám já, Mráz, povídám!

ROK

Wendy

Rok je muž ve dlouhém
plášti, vládne lásce, vládne
zášti,

v jeho zámku - čtvero věží,
v každé věži něco leží.

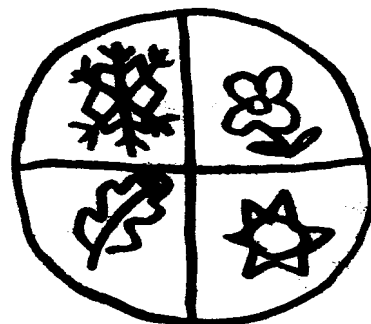
Co je to, to každý ví,
je to roční období.

Teď je léto, zraje klas,
potom přijde podzim zas.

Kdy přesně, to jen rok ví,
jsou to jeho období.

Ke věžím má zámky čtyři,
zima se už v kobce pýří.

Každé roční období
užije si svobody.

Deneb a začarovaná rodina

PŘÍBĚH Z VELKÉ KNIHY

Přišel jsem, abych vám vyprávěl příběh z Velké knihy," řekl Orr. Každý se posadil a naslouchal příběhu o chlapci, který žil v osadě nad řekou Ark za časů čtece Ronika.

"Ten chlapec se jmenoval Deneb, po jedné z hvězd. Byl to neposeda, věčně s něčím nespokojený. Jeho otec byl kovář a většinu času trávil u své práce. Měl ruce mozolnaté a když trestal, asi byly i dosti pádné... Ale v osadě si jej každý vážil. Denebova matka uměla pomoci každému nemocnému. Trávila u léčení mnoho času, že ho pak na Deneba málo zbývalo. Chlapec byl jedináček a toužil mít sourozence. S ostatními dětmi si nerozuměl a ani si s nimi moc nehrál. Sám čtec Ronik si jej brával k sobě, nechával jej nahlížet do Velké knihy, ale Deneba nebavilo číst, ani psát. Nedovedl to tak dobře, jako ostatní. Nejraději stopoval zvěř, lovil a nebál se vydávat i po stopách bésů.

Jednou se rozhodl, že odejde a půjde hledat Zemi fantazie. Slyšel, že se v ní plní všechny sny a ta představa jej uchvátila. Jedno ráno, dříve, než se ostatní začali probouzet, seběhl k řece a vydal se po proudu do dalekých rozlehlých nížin. Šel celý den a když se začalo stmívat, šero

s sebou přinášelo i chlad. Měl chuť se zahřát u ohně a tu v dálce mezi stromy zahlédl mihotavé světlo. Přišel blíž a spatřil zapálené a osamělé ohniště. Zahřál se u plamenů a usnul. Druhý den ráno se probudil, v ohništi bylo jen několik žhavých uhlíků. Pocítil hlad, sešel k řece a nevěřil vlastním očím. Ryby sami vyskakovaly na břeh k jeho nohám! Opekli je na ohni, který rozfoukal ze žhavých uhlíků, a zahnal hlad. Když mu začalo být smutno, náhle se před ním objevil jeho otec. Ale místo těch mozolnatých dlaní měl hladké ruce. Tehdy Deneb pochopil, že aniž by tušil, překročil krystal, tedy Slzu Aridovu, a dostal se do Země fantazie. Jeho radost neznala mezí. Pomyslel na svou mámu a ona k němu přišla a přivinula si jej k sobě.

Rodiče si Deneba odvedli do chaloupky stojící nedaleko nad řekou. V domě společně s ním žila spousta sourozenců a Deneb samou radostí nevěděl, komu se má věnovat dřív.

Jak dny ubíhaly, ta velká radost se ale z jeho tváří vytrácela. Sice teď měl s kým si hrát a oba rodiče měli celé dny čas se mu věnovat. Sám otec se s ním vydával stopovat a lovit zvěř. Ale když měl Deneb mrzutou náladu, také všichni kolem se tvářili

mrzutě. A on se začal sám sebe ptát, jak je asi jeho skutečným rodičem. Ten snový svět jej přestával těšit.

Rozhodl se vrátit. Jak ale sami víte, není tak lehké dostat se ven ze Země fantazie, i když do ní to jde rychle. Musel také najít čarodějkou Arlet, získat celé Znamení tří kruhů, Krystal zvaný Kondrian a teprve potom se mohl dostat zpátky domů.

V osadě se s ním stala změna. Už to nebyl ten věčně se vším nespokojený nezbeda. Dokázal si vážit každé chvíle, kdy byl s otcem v jeho kovárně, kde vznikala spousta nástrojů pro celou osadu. Už si cenil práce své matky, která pomáhala ostatním. A i když se nedomáhal sourozenců, naučil se hrát si s dětmi ostatních rodičů."

Orr se na okamžik odmlčel a pak řekl: "Představte si, že máte jako Deneb možnost začarovat svoji rodinu. Změnit cokoliv, co byste chtěli, nebo i nechat tak, jak je. Zamyslete se a napište o tom. Váš druhý úkol je popsat, proč Deneba přestal těšit svět, kde mohlo být vše podle jeho představ."

Tuláci mohli pracovat ve skupinách, ve kterých hráli jednu z her těsně před příchodem Orra, nebo jako jednotlivci, každý, jak chtěl. Odpovědi měly dvě části:

1. Začarovaná rodina

Bob, E.T. Mirek Semecký, Martin:

Všichni členové chtějí nechat vše jak je.

Solárko:

Nechci měnit nic na svojí rodině.

Kapuca:

Chci změnit: Mít aspoň jednoho sourozence. Aby mu bylo 10 let. Aby želva trochu vyrostla. Aby táta nebyl tak nervózní. Chci mít zlatého retrívra.

Monty, Rákos, Jíťa, Mirek Suchý:

Monty, Rákos a Jíťa by to nechali, Míra taky. Rákosce by se líbil mladší brácha, Jíťa by klidně brala ještě náky bráchy (i ségry).

Lucka Suchá, Pytlák, Medulka, Iveta:

Lucka: Chci mít ségru o rok starší a bráchu 5-ti měsíčního. Rodiče ale aby se ke všem členům naší rodiny chovali stejně.

Ostatní se nechtějí vyjádřit.

Dadáček, Kopáček, Wendáček, Paláček:

Své rodiny měnit nechceme, podívejte se, jak dopadl Deneb.

2. Deneb

Bob, E.T. Mirek Semecký, Martin:

Chtěl mít nějakou touhu, která by se nemohla splnit. Chtěl, když je smutnej, aby ho někdo rozveselil a ne, aby vše bylo smutné. Necítil pravou rodinu.

Solárko:

Jeho rodiče v Zemi F nebyli jeho pravými rodiči. On věděl, že si ty rodiče takto představoval. Ale už ho to štvalo, že když něco udělal, tak všichni sourozenci dělají to samé.

Kapuca:

Protože se mu stejskalo po rodičích. Protože dělali všichni podle něho. Měl všechno, co chtěl. Začalo se mu stýskat po všem, co měl ve skutečné zemi.

Monty, Rákos, Jíťa, Mirek Suchý:

Všude dobře, doma nejlíp. Uvědomil si, že jeho rodiče dělají užitečnou práci. Viděl, že by to mohlo bejt ještě horší. Protože už ho štvali sourozenci

Lucka Suchá, Pytlák, Medulka, Iveta:

Chyběl mu strach. Že mu nikdo nevynadá. A že si může dělat, co chce. Už se toho nabažil! Asi poznal, nebo mu připadalo, že všechno, co chce, se mu stane a toužil po tom být jako ostatní, nemít žádné výhody. Toužil po svém předchozím životě.

Dadáček, Kopáček, Wendáček, Paláček:

Balada o Denebovi

Protože neznal hodnotu strasti,

nemohl poznat hodnotu slasti.

Protože se po něm všechno dělalo,

tak ho to už pořádně naštvalo.

Protože se mu všechno splnilo, neměl po čem toužit,

nemohl se radovat a musel se soužít.

Řekl si: "Konečně musím už vypadnout

a do své původní rodiny zapadnout."

Odpovědi v první části, v **ZAČAROVANÉ RODINĚ**, ty mluví sami za sebe. Ne všechna slova dětí jsou však otištěna. Děti samy dostaly příležitost zasáhnout na poslední chvíli do textu a některé ji využily.

Ke druhé části jen několik vět:

Důvodů, proč Deneba přestal těšit vysněný svět můžeme najít mnoho. Třeba výčitky svědomí, o těch řekl přímo Orr („jak je asi jeho skutečným rodičem...“).

Má-li člověk všeho dostatek, aniž by se o to musel snažit, nebo pokud ostatní za něj vše dělají, nemůže ho to těšit. Věc lehce získaná totiž působí méně radosti než ta, kterou si musíme "vybojovat".

Svět jen podle našich představ se stane "šedivým", nemůže přece obsahovat nic víc, než co známe my.

Největší dobrodružství je však žít ten skutečný život v tomto světě. Je tu nekonečně mnoho věcí, na něž se dá věčně ptát "proč"...

Michal

V této hře bylo využito jako námětu hry

"Začarovaná rodina" z knihy Soni Hermochové: Hry pro život.

STŘÍPKY

první

SLADKÉ DARY

Stala se nám nepříjemná věc: na výpravě v březnu v Bolkově si Ája zvaná Šťávinka zlomila nohu. Protože si jí lékaři v nemocnici přes noc rozhodli nechat, vypravili jsme se za ní ještě večer podívat. A ostatní Tuláci, když se to dozvěděli, poslali Áje tolik bonbónů, sušenek, žvejkaček, že by Šťávinku muselo břicho bolet, kdyby tu záplavu sladkostí sama spořádala...

Každému dárci tímto vyslovuji pochvalu!

☹ ☺ ☹ Máte poetickou duši? ☹ ☺ ☹

Jací jste, na to neodpoví žádný test. Ten, který uvádí tento Semtamník, pro vás vybral Čertík. Test je stejně jako v minulém čísle převzatý (a trošinku upravený) z jednoho českého časopisu a mějte znovu na paměti: nemusí se do každého člověka "trefit"! Zkuste si ho a sami sudte.

Někdo je citlivý více, jiný méně. Jsou lidé, kteří se na svět dívají poetickým, či romantickým pohledem, a naopak jedinci, jejichž přístup k životu a ke světu je ryze praktický, nebo dokonce cynický. Upřímné odpovědi na následující otázky Ti pomohou zorientovat se, zda v koutku Tvé duše nedříme poetický, umělecký duch..

Tví oblíbení hrdinové a vzory pocházejí

většinou:

- a) z filmů ... 3 b.
- b) z knih ... 4 b.
- c) ze Tvého okolí ... 2 b.
- d) z televizní obrazovky ... 1 b.

Na co se dá při dobré vůli věřit?

- a) na UFO ... 2 b.
- b) na přenášení myšlenek ... 4 b.
- c) na astrologii ... 3 b.
- d) na čtení z ruky ... 1 b.

Najdeš si čas jít občas do divadla, nebo na koncert?

- a) vyloučeno ... 1 b.
- b) výjimečně ... 2 b.
- c) jen jde-li o významnou záležitost ... 3 b.
- d) nějaký čas už si vyšetříš ... 4 b.

Která z následujících dvojic na Tebe dělá největší dojem:

- a) Tom a Jerry ... 1 b.
- b) Laurel a Hardy ... 2 b.
- c) Romeo a Julie ... 3 b.
- d) Suchý a Šlitr ... 4 b.

Zklame-li Tě někdo, vysvětluješ si to:

- a) jeho chvilovým selháním ... 4 b.
- b) vrozenou lidskou špatností ... 1 b.
- c) souhrou náhod ... 2 b.
- d) cizím špatným vlivem ... 3 b.

Na procházku do lesa a do přírody chodíš hlavně kvůli:

- a) atmosféře ... 4 b.
- b) čistém vzduchu ... 2 b.
- c) tomu (té) s nímž (s níž) tam jdeš ... 3 b.
- d) houbám ... 1 b.

Pokud jde o knihy a filmy plné násilí a krve:

- a) vyhýbáš se jim ... 4 b.
- b) jsi pro jejich omezení ... 3 b.
- c) občas se na ně podíváš ... 1 b.
- d) nijak Ti nevadí ... 2 b.

Úspěšní jsou v životě podle Tvého názoru především lidé:

- a) fyzicky přitažliví ... 2 b.
- b) chytří ... 3 b.
- c) bez skrupulí ... 1 b.
- d) normální ... 4 b.

Rád (-a) plníš přání přátel a známých?

- a) dělá Ti to radost ... 4 b.
- b) nikomu nehodláš sloužit ... 2 b.
- c) je-li naděje, že Ti to oplátí ... 1 b.
- d) podle možností ... 3 b.

Co soudíš o přísloví, že láska kvete v každém věku?

- a) je pravdivé ... 4 b.
- b) je to "těšínské jablíčko" ... 1 b.
- c) ještě to nemůžu posoudit ... 2 b.
- d) záleží na lidech ... 3 b.

Kdy naposledy jste si doma, nebo s přáteli udělali "černou hodinku"?

- a) ani nepamatuješ ... 1 b.
- b) je to dost dlouho ... 2 b.
- c) nedávno ... 4 b.
- d) uděláš ji co nejdříve ... 3 b.

Díváš-li se na oblohu, pak proto, že:

- a) zjišťuješ, zda nebude pršet .. 1 b.
- b) pozoruješ hvězdy ... 4 b.
- c) porovnáváš tvary a obrysy plynoucích mraků 3 b.
- d) sleduješ let ptáků ... 2 b.

HODNOCENÍ:

12-24 BODŮ:

V Tobě té poetiky moc není a větší kousek umělecké duše by se rovněž hledal jen velmi těžko. Tvůj pohled na okní svět je praktický a hledíš si spíš jeho materiální stránky. Nedá se říci, že by Tě proto lidé kolem měli méně rádi, ale asi Tě oceňují jako hlavně jako cílevědomého a rozhodného člověka. Zřejmě se ani nesnažíš předstírat něco jiného a jsi takový (-á), jaký (-á) jsi. To se o každém říci nedá.

25-36 BODŮ:

Vyvoláváš dojem, jako kdyby ses za svoji citlivost a vnímavost styděl (-a). Nepochybně je v Tobě hodně citu, ale bojíš se dávat ho častěji najevo, a to lidem, které máš rád (-a) a věříš jim. Tvé poetické chápání světa a pohled na okolní dění Tě přitom

přímo předurčuje k tomu, aby ses stal (-a) miláčkem svého okolí, zvláště potom romantických povah bez ohledu na pohlaví. Neboj se být sám (sama) sebou a otevřeněji se projevovat ve své pravé podobě.

37-48 BODŮ:

O Tobě není nejmenších pochyb, že patříš k lidem s poetickou a jemnou duší i chováním. Spousta lidí Tě za to miluje, ale jsou i jedinci, které to dráždí a ubližují Ti. Nedej se tím zastrašit nebo dokonce odradit. Bez osobností, jako jsi ty, by byl život nás ostatních mnohem chudší. Navíc je téměř jisté, že v Tobě dříme i kus umělce a pokud jsi již nezkusil (-a) psát, malovat nebo skládat, měl (-a) bys to co nejdříve zkusit.

Čertík

Hádanky pro chytré hlavinky

Všechny zde uvedené hádanky jsou z knížky Jaroslava Flejberka: Kvíz pro každý den aneb hrátky s důvtipem.

Kdo si snad s hádankami neporadí, najde správná řešení na konci tohoto Semtamníku.

1. Doplňte do následujících vět samohlásky, aby text dával smysl:

a) *Kdž nmt p rc nc jnh nž kldv, přpd vm kd c jk hřbk.*

b) *Pčtč j žžzn, ktr kdž z mnt dlt tlk chb, klk b tsc mtmtk dll dst lt.*

2. Jana má 10, Barborka 15, Jan má 5 a Dalibor 15. Kolik má Darinka v tomto vzorci?

3. Když se Jirka procházel, potkal od tchýně svého tchána jedinou dceru. Koho potkal?

4. Najděte známé rčení. Každé písmeno použijte jenom jednou.

Ú	Í	Ý	P
N	L	L	O
Í	O	L	Í
B	R	E	S

5. Nahradte otazník číslicí, která by vyhovovala jednoduché zákonitosti:

9	16	4
6	12	2
3	4	2
12	24	?

6. Vrátili jste se z pláže. Nezdrželi jste se na ní dlouho, byli jste se také podívat na „r“ a dostali jste pořádný „l“. Nakouknete do spíže a tam v „u“ se na vás smutně kouká vaše „bez u“. možná, že i vy se díváte smutně, ale odpověď nemá víc než pět slov, jinak si můžete vzít „místo u š“ a ne řešit hádanky...

7. Jan řekl svému příteli: "Je to překvapující. Včera mi bylo 20, ale příští rok mi bude 22." Jak mohl Jan říci něco takového?

III. ČTVRTLETÍ (7.2.- 24.4.96)			IV. ČTVRTLETÍ (1.5.- 23.6.96)			II. POLOLETÍ (7.2.- 23.6.96)		
1	Konopík	77	1	Konopík	50	1	Konopík	127
2	Dáda	74	2	Rákosníček	45	2	Bob	105
3	Bob	70	3	Monty Jack	40	3	Rákosníček	104
4	Mirek Suchý	62	4	Solárko	39	4	Dáda	103
5	E.T.	60	5	Bob	35	5	Solárko	94
6	Rákosníček	59	6	Wendy	34	6	Monty Jack	91
7	Lucka	58	7	Pampalíny	32		E.T.	91
8	Mirek Semecký	57	8	E.T.	31	7	Wendy	89
9	Wendy	55		Paleček	31	8	Mirek Suchý	85
	Solárko	55	9	Kapucínek	30	9	Pampalíny	82
10	Monty Jack	51	10	Dáda	29	10	Lucka	80
11	Pampalíny	50	11	Čertík	27	11	Mirek Semecký	76
12	Medulka	44	12	Medulka	25	12	Kapucínek	72
	Martin	44	13	Mirek Suchý	23	13	Paleček	70
13	Kapucínek	42	14	Lucka	22	14	Medulka	69
14	Veverka	39		Martin	22	15	Martin	66
	Paleček	39	15	Malíček	21	16	Čertík	63
15	Malíček	38	16	Jitrocel	20	17	Malíček	59
16	Iveta	36		Veverka	20		Veverka	59
	Čertík	36	17	Mirek Semecký	19	18	Iveta	54
17	Pytlák	35	18	Iveta	18	19	Pytlák	53
18	Šťávinka	28		Pytlák	18	20	Jitrocel	42
19	Hádě	25	19	Hádě	16	21	Hádě	41
20	Mráček	23	20	Mráček	12	22	Šťávinka	40
21	Jitrocel	22		Šťávinka	12	23	Mráček	35
22	Bobek	20		Bobek	12	24	Bobek	32

STŘÍPKY

... druhý a třetí

KYTICE

Ještě jednou je březen a Bolkov, mířím do nemocnice za Ájou a děti především zásluhou Nikoly mají ve volných chvílích co kloudného dělat. Hraje se po dlouhé době "Kytka" a dává se i těm, kteří zrovna v místnosti nesedí. Pomyslnou květinu dostává do rukou Wendy, nazve ji kyticí a dává mi ji za Tuláky, za to, že vůbec jsou. Tuláci by nebyli, nebýt také ostatních velkých, nemohu slíznout smetanu i za jejich práci. Ale potěší každá chvíle, kdy je slyšet takový hlas. Díky za ty květiny, Wendy. Přišly právě včas...

PODĚKOVÁNÍ

Někdy je s podivem, co děti napadne, co udělají, na co přijdou. Dospělým až zůstává rozum stát. A to i v tom dobrém, nejen v nějakých skopičinách. Taková příjemná a krásná věc mne potkala jedno odpoledne. V poštovní schránce leží dopis s adresou nadepsanou dětskou rukou a uvnitř dopisu je text, který autorka prosí otisknout v Semtamníku. Tohle přání upřímně rád plním:

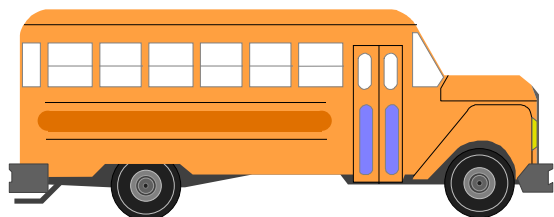
CHCI PODĚKOVAT VŠEM TULÁKŮM ZA KLÁRU, KTERÁ S VÁMI ZAŽÍVÁ HODNĚ RADOSTI A
POTĚŠENÍ

Pavčina Vašáková

Co dodat... ?

Trapík

je docela obyčejný sešit, ale jeho obsah má již do obyčejnosti hodně daleko. Píší se do něj příběhy skutečně prožité na vlastní kůži a kdo máte odvahu nejen číst Trapíka, ale i přidat do něj svůj příběh, zkuste to! Tato rubrika, kterou tímto začíná vést Dáda, se v Semtamniku neobjevuje naposledy.

A U T O B U S

Jednou jsem jela ráno do školy autobusem a samozřejmě jsem si sedla. Příští stanici přistoupili dva asi o dva roky starší kluci. Jeden si sedl vedle mě, druhý si stoupl nad něho a povídali si. Od začátku to zavánělo trapasem, ale to, co následovalo, jsem nečekala.

Autobus zajel nečekaným tempem do zatáčky. Ten kluk vedle mě (dejme tomu kluk A) se na mě svalil a to tak, že si mi lehl na klín a okamžitě se zvedl (kluk B se mohl umlátit smíchy) a tvrděcky pronesl: "Sorry!" Ještě jak jsem byla rozespalá, tak mi hlas mutoval a já svůdným hláskem kvíkla: "To nic." Kluk A i kluk B se zatvářili nějak divně a já jsem radši otočila hlavu a zaujatě si prohlížela okýnko (ohromně zajímavé).

Když přišla chvíle výstupu, s roztřesenýma nohama jsem se začala prodírat okolo výše zmíněných kluků, kteří se ještě nezotavili z prožitého šoku. No a co se nestalo: v té roztřesenosti jsem to tomu hochu A napálila taškou rovnou do obličeje. Po dřívější hlasové zkušenosti jsem radši ani nepípla a rychle se vypařila - takže trapas.

/-./.-./.-./.-./

Zde by mělo být řešení hádanek.

Máš něco, co bys rád sdělil všem ostatním?

Máš chuť podílet se na přípravě příštího čísla?

Tak neváhej a dej mi o tom vědět! Třeba již příště

budou všichni Tuláci číst Tvé vyprávění, luštit Tvé hádanky, nebo se smát nad tvými vtipy!

Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví může se objevit na těchto stránkách.

Světlo Vaším krokům

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(od Konopiště i ze Lhotky)

č.7

Vydán

jako 10. publikace

Oddílového nakladatelství *-> **NAKOLENĚ <***

Neprodejný materiál

pro potřebu členů a přátel oddílu

TULÁCI

červen 1996, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Pampalíny:

Lesní ráj

Wendy:

Básně: Podzim, Zima, Rok

na str.: 6 a ilustrace

Rákosníček, Monty Jack, Konopík, Veverka, Dáda:

Balada o jahodové vísce

Účastníci schůzky ve středu 10.4.1996:

Příběh z Velké knihy - Deneb a začarovaná rodina

Čertík:

Výběr testu: Máte poetickou duši?

Dáda:

Rubrika "Trapík"

Pavčina:

Jaro a střípek Poděkování

Nikola:

Slova dvou z vás: Sami k sobě

Honza:

Grafická úprava

Michal:

Výběr hádanek

Slova dvou z vás: Být dítětem...

Ostatní text

Tisk:

DŮM "UM"

Středisko pro volný čas dětí a mládeže

Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10

tel.: 02 / 77 34 07, 77 20 81

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00

tel.d.: 02 / 402 64 76 , tel.z.: 02 / 6112 2855, 6112 3579